

VIATA DE PARTID PROGRESUL CONTINUU ȘI MULTIPLELE SALE FAȚETE

Convorbire cu tovarășul ing. Ioan BORDAȘ, secretar al Comitetului regional Brașov al P.C.R.

Forța și capacitatea nemăsurată a organizațiilor de partid generează energii, dau impuls progresului în toate domeniile vieții economice și sociale. Convorbirea avută recent de redactorul ziarului nostru, Constantin Moraru, cu tovarășul ing. Ioan Bordaș, secretar al Comitetului regional Brașov al P.C.R., și-a propus să reliefeze experiența organizațiilor regionale de partid în controlul și îndrumarea unor activități economice.

La punctul de contact dintre interesul general și cel local

In anul care s-a încheiat, întreprinderile regiunii Brașov au livrat, peste plan, o producție suplimentară de aproape 400 milioane lei. S-au semnalat însă și „restanțe”. Este vorba de neîndeplinirea tuturor obligațiilor contractuale.

Nu considerăm acest lucru doar o neîndeplinire a sarcinilor de plan. Organizațiile de partid au discutat acest lucru. Este vorba de o anumită mentalitate. Nu cred că este lipsit de interes să le reamintim acum, la început de an, tovarășilor de la Uzina „Hidromecanica”, de exemplu, că în primăvara anului trecut, pentru a se asigura din timp de realizarea sarcinilor de producție și-au programat, fără să țină seama de angajamentele asumate față de beneficiari, să execute reparații cu tonaj și valori mari. Vorba aceea: „La noi în casă să nu plouă...”. Practica aceasta de a încheia contracte doar față de interesele locale și care aduce daune intereselor generale a fost sesizată cu destulă întârziere de comitetul de partid.

Nu de puține ori, analizarea restanțelor la „Hidromecanica”, Uzina „Metrom”, „Electroprotecția”, „Săcele”, Fabrica de cauciuc, Fabrica de șuruburi a scos în evidență tendința de a pune în umbră deficiențele proprii și de a căuta cine știe ce țapi ispășitori. Despre cooperare sînt multe de spus. Am remarcat anul trecut că ședințele unor consilii coordonatoare se țin la intervale prea mari. Ele au loc de-abia atunci cînd „arde” ceva; se stabilesc multe sarcini, se dau ordine, dar lipsește consecvența în urmărirea îndeplinirii lor; ministerele au trebui să găsească forma cea mai eficientă pentru lărgirea atribuțiilor consiliului și uzinei coordonatoare.

Comitetul regional a îndrumat organizațiile de partid raionale și orașenești să urmărească cu maximă exigență îndeplinirea obligațiilor de colaborare. Intre altele, la noi s-a statornicit regula de a raporta nu numai cifrele privind producția globală sau marfă, anumiți indici economici, dar și realizările pe sortimente. Intr-unu din planurile de măsuri concrete al comitetului regional de partid a fost înscrisă, ca o sarcină pentru colectivele întreprinderilor, îndeplinirea

cu prioritate a obligațiilor contractuale. Comitetele orașenești și raionale de partid, comitetele de partid din uzine analizează aceste aspecte. Multe din analize au în vedere însă în insuficientă măsură perspectiva.

Un sector deocamdată descoperit

Dintre toate acțiunile întreprinse de comitetul regional de partid în domeniul industriei care este în prezent, după părerea doilor, cea mai importantă?

— Perseverăm de cîva timp într-o acțiune și socotim că ne aflăm încă de-abia la începutul drumului. Mă refer la o sarcină de mare răspundere pusă de partid în fata ministerelor și întreprinderilor și anume la organizarea științifică a producției, unde mai sînt goluri mari. În legătură cu aceasta pentru luna martie ne-am programat o plenară.

— Aveți în vedere și măsuri pentru pregătirea temeinică a acestei plenare?

— Organizarea producției într-o serie de întreprinderi nu este în concordanță cu cerințele progresului tehnic. Este necesară o riguroasă analiză științifică a activității întreprinderilor. Din acest punct de vedere plenara comitetului nostru regional va avea de rezolvat o sarcină dintre cele mai importante și pe care noi o socotim de mare actualitate. Plenara este pregătită minuțios de pe acum. Intregul activ de partid al regiunii, orașelor, raioanelor, cunoaște problemele ce vor fi dezbătute. Prin ziarul nostru regional „Drum nou” vor fi purtate discuții, va avea loc un schimb larg de păreri în legătură cu ceea ce numim noi „reorganizarea” serviciilor de organizare a producției, îndreptarea activităților lor pe un făgaș științific, judicios calculat, în concordanță cu cerințele dezvoltării producției și ale progresului tehnic. Elaborarea planului până în 1970 și defalcarea lui pe fiecare an, dă posibilitate întreprinderilor să cunoască de pe acum cerințele anilor următori, să ia măsuri din vreme pentru îndeplinirea sarcinilor de plan.

De la mulțumire de sine la inerție

Vorbindu-ne despre preocupările lor pentru dezvoltarea cercetării științifice în uzine, mai mulți specialiști ne-au mărturisit

că rezultatele nu sînt la nivelul posibilităților și cerințelor...

— Regiunea noastră dispune de un mare potențial de gândire tehnică; avem specialiști care se bucură de prestigiu și mare autoritate. Organizațiile noastre de partid se consultă adesea cu ei primind din partea lor un sprijin prețios. Au dreptate cei care v-au vorbit de existența unei anumite inerții. Dar să ilustrăm cele spuse prin fapte.

Tovarășul secretar Bordaș a scos dintr-un sertar al biroului un dosar numit „Studiu dezvoltării economice a regiunii Brașov și soluții juridice a investițiilor în anii planului cincinal”. S-a oprit la fila 12. „Citiți” — ne-a spus. Noi am transcris paragraful: „În toate turnările de fontă, oțel și neferoase se folosește în prezent ca liant pentru confecționarea miezurilor uleiului de floarea-soarelui. Prin înlocuirea acestuia cu liant sintetic „ureții” (procedeu rezolvat de cercetătorii unor uzine brașovene — n.a.) numai pentru un milion tone fontă și un milion tone oțel fontă și 6,3 milioane tone oțel turnat — prezintă în documentele Congresului IX al P.C.R. — se va putea realiza o economie anuală de 50 milioane lei, eliberându-se, în același timp, o suprafață de 67 000 ha teren arabil cultivabil în prezent cu floarea-soarelui”.

— Procedeu despre care ați aflat, a reluat ideea tovarășul secretar Bordaș, se aplică cu rezultate bune, așa zice chiar excepțional, de mai bine de un an și jumătate, la turnătoriile de fontă a uzinei de tractoare. Zilnic se economisesc aici 1 000 litri de ulei combustibil. Avem așadar certitudinea eficienței și totuși extinderea procedurii merge mai încet decît melcul. Este nevoie ca, așa cum s-a prevăzut în studiu, ministerele interesate — al construcțiilor de mașini, economiei forestiere și chimiei — să întreprindă acțiuni pentru dezvoltarea corespunzătoare a producției de cîei sintetic la combinatul chimic „Victoria”.

Organizațiile de partid din uzine, ministere, institute de proiectări au nu numai sarcina de a da impuls cercetării științifice dar și de a urmări felul cum rezultatele obținute de cercetare sînt fructificate. Pe alocuri mai apar frîne. Unii mai gîndesc și așa: „Să nu ne legăm la cap dacă nu ne doare”. La una din adunările lor generale comunității de la Uzina chimică din Rîșnov s-au întrebat pe bună dreptate de ce cercetările efectuate de un colectiv de specialiști al uzinei și din care a rezultat invenția privind polimerizarea continuă nu au fost puse operativ în valoare? La combinatul chimic de la Craiova se află în plină construcție o fabrică cu tehnologie clasică, aceea a polimerizării discontinue. Este chiar atât de departe Craiova de Rîșnov încît să nu se fi aflat de noua invenție? Distanța nu este prea mare. Călea este însă foarte lungă pentru că e întortochiată.

Instituții de proiectări pentru industria chimică organică și petrochimică, proiectantului, combinatului din Craiova, dar mai cu seamă Ministerul Industriei Chimice, deși cunoșteau valoarea invenției de la Rîșnov, nu au înțeles de ce cercetările efectuate, de rezultate; deși invenția are o anumită înțelegere, ea a rămas deocamdată în anonimat. Inerție la pătrat...

— Sînt aspecte ale muncii zilnice, ale unor mentalități. Le înținem, le înfruntăm. Îndrumăm organizațiile noastre de partid să slăbească grija pentru progresul continuu, să-și combată pe a-deptul mulțumirea de sine, oamenii rămășiți încă la sute de kilometri în urma timpului nostru. Este o condiție a mersului nostru înainte.

O bomboană de lup

(Urmare din pag. 1)

— Dacă aș fi eu presedinte în locul lui Nicolae Lecca, actualul presedinte, aș aduce pagube mai mici comunei... Eu aș minca o oate la 10—12 zile o dată. Ce nu sînt prea, prea carnovor.

— Crede că ai băut prea mult lupule.

— Nu sînt nici măcar amețit.

— Atunci explică-mi ce pagube aduce Lecca.

— Cară acasă la el și la prietenii lui saci întregi cu mălai care ar trebui vînduți prin cooperativă. Face ciubucuri pe la brutăriile din comună.

— Ce înțelegi prin ciubucuri?

— Coace cozonaci, curcuburi și alte orăzități pentru diferite nunți și botocuri de la care își ia partea lui.

— Pea te leuui.

— Beia pe degeaba pe la toate bufetele. Și cite și mai cite. Pe cuvîntul meu de lup, aș fi înger pe lângă Lecca. O oate la două săptămîni? E o nimica toată. Ce păiere ai? Mă faci presedinte?

— Vere, acum cînd mi-am dat seama că ești o bomboană de lup, pot să stau de vorbă cu tine deschiș.

— Eu sînt un biet foletonist. N-am dreptul să te numesc presedinte. Totuși am să comunic propunerea ta la U.R.C.C. Ploiești.

— Fuși și stai de vorbă cu ei... Lasă arma acți!

— Nu, tragi?

— Nu. Aștept răspuns.

— Am plecat. L-am lăsat pe lup să aștepte. Dacă se duce cineva de la U.R.C.C. să dea răspuns vinătoare, îl rog să ia și arma mea de luptă. O am amintire de la tata.

CÎNTECUL „CIOCIRIEI” PORNEȘTE DIN NOU ÎN LUME

(Urmare din pag. 1)

O.S.T.A. duce, în prezent, discuții și cu impresarii din țări occidentale.

— Ce va cuprinde spectacolul pregătit pentru turnee?

— Programul nostru este alcătuit din piese care reprezintă întregul teritoriu al patriei, de la melodiile și dansurile ardelenesci pînă la cîntecul și jocurile din sudul țării, furtunoase și pline de temperament. De-a lungul întregului program se scoate în evidență în mod nuanțat, virtuțile folclorului nostru din de forță, culoare, poezie și optimism.

— Prin cromatismul său, „Dansul oltenesc” amintescă culoarea roșu, galben și albastru sub care poporul a luptat neînfricat de-a lungul veacurilor împotriva așuprii; „Hora steccato” de Grigoraș Dinicu este o lucrare desluș de cunoscută peste hotare. Programul mai cuprinde o suită de dansuri din munții Codrului (Maramureș), un dialog de țambale, o „purlă” a fetelor din Căpîlna și altele.

— Care sînt realizatorii spectacolului?

— Ansamblul folcloric românesc „Ciocirlea” este alcătuit din 30 de artiști, 36 de dansatori, 31 de componenți ai orchestrei populare, soliști instrumentali. Maestrul de dans este artistul emerit Gh. Popescu-Județ, iar la pupitul orchestrei se află cunoscutul dirijor Victor Predescu, artist emerit. Regia spectacolului aparține lui Hero Lupescu.

Alături de membri vechi ai ansamblului, Ilie Ion, Damian Luca, artiști emeriti, Elena Tricolă, Toni Rodache, pornesc peste holare cîntăreț liniari Maria Stolica și Pop Simion, precum și înnoși și talentați balerini populari: Doina Stancu, Lungeanu Corina, Floarea Vladimirescu și alții.

Vă asigurăm că, în frumoasa calitate de ambasadori ai folclorului național, ne vom face pe deplin datoria.

„DUMINICĂ LA ORA 6”

„Duminică la ora 6” se numără printre filmele care invită la discuție, determinînd, în rîndurile publicului, aprecieri și reacții uneori diametral opuse. De o factură nu tocmai nouă dar experimentală acum mai insistent, filmul aduce pe ecran o poveste de dragoste, povestea iubirii a doi adolescenți, uleișii angrenați în activitatea revoluționară ilegală. Aulorii (Lucian Pintilie, regia, care semnează și scenariul împreună cu Ion Mihăilescu) și-au propus nu o amplă evocare a perioadei premergătoare războiului, un tablou social-politic detașat, ci reflectarea alicei epoci de încordare, de sacrificii și de luptă, în destinul cu epilog tragic al eroilor principali. Cea mai importantă, generoasă, cu adîncă rezonanță în conștiința poporului; un unghi de vedere propice aprofundării caracterelor, creării unor personaje complexe, eroi transfigurați de un ideal înalt — acestea sînt premisele de la care s-a plecat cineaștii.

Diferitele episoade se succed retrospectiv, fără riguroasă cronologie, așa cum și le rememorează Radu, finăru revoluționar. Îl vedem la ferăstrău unui vagon de tren, în pragul plecării într-o nouă misiune, înregistrînd absent forțola gîrlii, preocupat, mistuit de amintiri dureroase. Aparatul de filmat se substituie personajului, surprinde neutru ambianța, animația gălăgioasă de pe peron, apoi amintirile prind contur; apoi ecranul este sfîșiat parcă, într-o fulgerare, de imaginea unei curți interioare de bloc, cu balcoane ce defilează rapid văzute dintr-un lift în coborîre și cu un corp prăbușit în mijlocul curții; apoi un alt episod ce revine în amintirea lui Radu, și din nou curtea interioară de bloc, sau peronul, sau un culoar întortocheat înecat în beznă, cu un grîlaj prin care lumina rupe orbitoroare; și din nou amintiri, crîmpele de viață, și iarăși aceste întreprinderi violente revenind mereu, obsedant.

În sala de spectacol, prima impresie este determinată, firește, de factura filmului, de limbajul cinematografic folosit în „Duminică la ora 6”. Am ascultat multe comentarii pe marginea acestei realizări, opinii contradictorii, cum se amestecă, ale unor spectatori — privitori deosebiți la structura povestirii, la particularitățile concepției regizorale. Și mi se pare semnificativ că chiar dintre cei care s-au declarat receptivi la maniera de a povesti a lui Lucian Pintilie, descriind valorile de poem ale evocării, majoritatea au fost soții de lipsa de cursivitate a narațiunii sau de anumite rezolvări pe care le-au considerat discutabile. Desigur că nu este vorba de a pune în discuție utilitatea preocupărilor spre găsirea unei maniere proprii, spre definirea unui stil — evidente în filmul la care ne referim. Problema este în ce măsură mijloacele artistice la care s-a recurs cineaștii slujesc reliefării ideilor, mesajului pe care tema abordată îl presupune.

Principiul fir epice, fese, de la o secvență la alta, povestea dragostei dintre Radu și Anca — feta pe care ulecistul o cunoaște întâmplător, fără a bănuși în ea pe ilegalista cu care urma să ia legătura, duminică la ora 6, la o întâlnire conspirativă. Imprejurare crucială, această întâlnire schimbă tonalitatea momentelor cărei se aduce pe ecran pe ai doi îndrăgostiți; de la poezia simplă a primelor plîmberi, filmul trece la o anumită tensiune, la o tonalitate mai gravă, fără a pierde însă vibrația lirică și autenticitatea, simplitatea de „fapt colidant”, caracteristice celor mai izbitoare episoade. Aici este potrivit a fi amintită și valoarea deose-

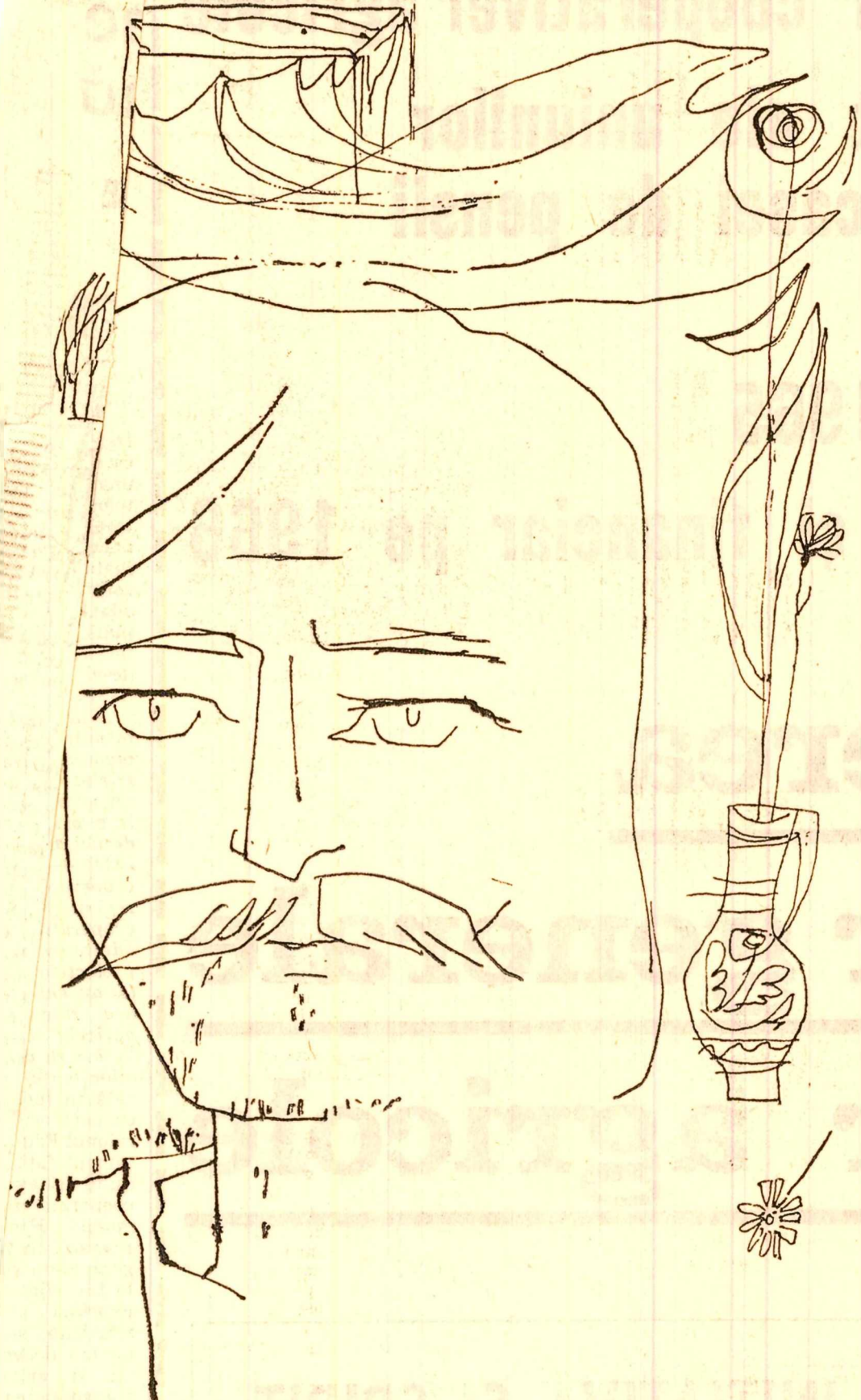
bită a interpretării actoricești. Putînd fi considerat un film în două personaje, „Duminică la ora 6” prilejuește debutul excelent al studentului Dan Nițu (Radu) și reafirmarea sensibilității, a farmecului Irinei Petrescu (Anca), demonstrarea resurselor multiple ale talentului ei, în interpretarea lor, cotidianul dobindește poezie, iar poezia este ferită de artificialitate alături de frecvent înfîlțite pe ecranul noastre; romanșimul adolescenței transpare, emoționant, în replice de loc căutate și în tăceri, în gânduri rostite cu voce tare ori exprimate printr-un gest, acțiuni înfîlțite, le cuceresc deși, la drept vorbind, rolurile lor nu se disting prin consistență. Vorbind despre calitățile interpretării, merită citată, de pildă, secvența din cotleterie — unul dintre cele mai frumoase momente actoricești ale filmului. Aflat în ajunul plecării, Radu încearcă să mascheze sau o falsă dezinvoltură, durerea iminentă și poate — cine putea să știe? — a definitivă despărțiri, în timp ce Anca presimte parcă sfîrșitul tragic al iubirii lor; de o naturalitate, de o înțelegătoare dezvăluire, dincolo de calmul aparent al acestei ultime întâlniri, zbateră lor lăuntrică, prilejvind în sine grele de înțebări și indolent nemărturisite, miimele Ancei se zburcîm, vorbesc, și cit de pură

Pe ecranele cinematografelelor

și de firească pare dorința ei ca noaptea care-i desparte de implacabilă mîine să fie a lor, — prima lor noapte!

Virtuțile celor doi interpreți le fac să regreți cu alții mai mult că scenariul obligă personajele să se mîșce pe o treietorie simplificată, care nu le permite să dezvăluie sensul profund al existenței lor, idealul care-i animă și în numele căruia luptă cu abnegație, pînă la supremul sacrificiu. E vorba, aici, și de faptul că povestea de dragoste este desprinsă de contextul social al epocii (sugerat doar prin câteva noaptele — uneori introduse în film fără nici o justificare, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele — conștiința telului lor și certitudinea victoriei. Oplica evocării reduse, cred, dimensiunea reală a eroilor principali și „bruița” mesajului filmului. Finalul, de pildă, nu este deloc inspirat, ca evocarea „grupii” Florescu), însă observația are în vedere, în primul rînd, orizontul închis al filmului, care împiedică să transpară pe ecran caracterul și tensiunea luptei politice, acel optimism fundamental pe care-l însușeau luptătorii revoluționari — chiar în împrejurările cele mai grele

Desen de Mihai VULCĂNESCU

meargă și lui mai bine; clopotea iocane și le vindea oamenilor din Vizantea ori din Negriști, pe care-i vizita în fiecare an, după strinsul bucatelor. Acum ograda casei lui era îngrijită, bălăniile fuseseră curățate, romanțele și tușele zimbeau trecătorilor, de după gardul casei. Ziceau oamenii din Văsnui: „A legat moș Bogdan pinza școlii” curățată și prispă luminată. Numai că ce e folos. „Amu, ce mai aștept eu de la viață — le răspundea bătrânul. Un an, doi, copleș, și vine funia pe la traistă”. De se întâmpla să se vaita casa, cind pusea la casa lui Costandin Roată, Măriuca cerca să-i dea curaj:

„Lasă, moș Bogdane, că nu ești nici așa de bătrîn și nici atât de lipsit ca alții”.

Iar el încuviința: „Da, fata moșului. Numai că ce-mi e de folos norocul dacă n-a venit cind trebuia, la lănețe. Alina, ce mi l-au spălat ploile, iar omu mă usuc cu el de gît!”

U neori se făcea nevzului săpă-mînii întregi și nimeni nu putea nărturisii că l-a văzut într-un loc anume, la Bîlcuț din Adjuț ori la casa din Vizantea ori la casa vînzătorului vrincean. Se arăta

Bogdan Ciocînă are bani de spănzurat pe căruța de poștă și pe surugii? Ce am eu de împărțit cu slugile ispravnicului ori cu oamenii ocupaciului? Eu imi vîd de treburile mele, că de-asta a iăsat Dumnezeu la marginea de hotare, poteci adumbrite și vaduri de ape, și locuri tîmnuite pe unde pașii omului n-au lăsat urme, nici oamenii stăpînirii nu culează să treacă, necum să cerezeze ce duci în traistă și ce porți în suflet. Ehei, dragu moșului, atîția ani să trăiești dumnea de cite ori a trecut moș Bogdan cea apă, și nici păsările cerului nu l-a văzut, nici cîinii oamenilor nu au putut să-l simtă.

Post-ai domnia-ta chiar pin-la București? întrebă Măriuca cuvîncioasă.

— Pînă la cel tîrg nu am fost — mărturisește moș Bogdan. Dar am fost mai prin toate satele de la Slam-Rimnic, și la Coțlești unde vinu și plăcut limbii ca și vinu nost' de Odobesti; am fost și la Făroane, cel amintitor după nume de regii Egiptului; am fost și la Ghiojeni unde sint cîreșe și vișina mai ru-mene decit obraji fetelor; am urcat chiar la Poiana Mărului, la slîntă mănăstire, unde se tin la poprea-lă răzvrătirii împotriva Domnului muntean și nu sint slobozii de-acolo decit de s-au cumînțit cu a-

impărță cu mine fiertura din strachină. Că ziceau și bucuroși: „Iarai sintem doară, moșule, iar dacă rîul cel hain ne desparte, sufletele noastre nu se cade a se împărți”. Atunci prindeam și eu coraj și tîrnuiam mai strănic bu-cala de mămăliță în ti-gaia cu slîntină. Price-peam însă, din cele ce vedeam și din cele auzite, că nici viața munteanului nu mi bună ca a noastră. Și pe ei fi paste nenorocu ca pe noi. Că biru tot ei sint sîlții să-l dea, iar povestile și mun-cile pentru cele oști stră-ne numai de la ei se cere. Ca și pe la noi, armăuții și poslușnicii, zapci și vîtafii de curte trag de bătuț iarăși și tot ce are el mai de preț: care, boi ori merinde le sint smul-se cu otuzbiru. Da, zicea un lînerol, să tot fi avut el douăzeci de ani: „Lasă, moșule, într-o zi toate astea au să piară. Ar pieri ele și mai lesne, dacă s-ar uni țărani între ei, moldovean și mun-tean, că atunci ar fi mulți, cit îi frunza și iarba, iar boierii n-ar avea încotro”. M-am uitat bine către cel tînerol și nu-mi cre-deam ochilor: abia îl mi-jise musteața, purta cuș-mă țuguiată și un mîntean cam zdărniț peste că-masa curată. Tinea în mîna o secure, socotind pisemne că la drum mare securea e mai de folos decit toiagu. L-am între-

totuși: — Pentru noi n-ai nici o poveste, moș Bogdane? — Ce să vă povestesc, băieții tatii? — Povestea cea, știți domnia-ta, cu Ștefan Vodă și cu baba Tudora... Atunci bătrînul începea, nici el nu știe pentru a cita oară, să-și depene povestea: „În vremuri de demult trăia pe plaiurile noastre o bătrînă, bătrînă tare... — Cîd era de bătrînă, moș Bogdane? Că domnia-ta? — Sărea lonică. — Ba, Doară v-am zis că era bătrînă tare. Se înghionteau copiii, rîzînd și se-ntrebau cum poate fi un om mai bătrîn decit moș Bogdan. Dar moșul se prefăcea că nu aude și își continua povestea: „În într-o noap-te de iarnă a venit la Tu-dora Vîncioaia un străin călător, care a bătut la poarta casei și-a strigat: — „Deschide, bătrînco!” Și baba Tudora a întrebat: „Cine e la poartă?” „Om bun” a răspuns drumețul. — „Dacă ești om bun de ce umbli noaptea pe drumuri!” — a mormăit baba Tudora. „Acum că veniși pînă la poarta mea, n-am să te las să îngheti în vîntul și-am să te potlesc în casă”. Străinul a deschis atunci poarta, a intrat în ograda, apoi în coliba unde ste-ta baba Tudora. Aceasta se și sculase și aprinsese un sfîrc de luminare ca să vadă mai bine cine e

poate, dragul meu, șu-gu-este moș Bogdan. Da moșul nu a fost poftit la cea masă ca să știe ce a pus baba Tudora în strachina vovodului. Eu știu numai atîta, că Domnitorul, fi-e-îrăina ușoră (și moș Bogdan se închină, îndreptîndu-și la ea către iocana din perete) — mîca și plîng-ga, iar baba Tudora și privea cum se ospătează și plîngea și ea de mila lui Ștefan. Intra tîrziu a zis baba: „Măria Ta, nu mai fi mîhniț. Că eu am șapte feciori, unu mai voinic și mai inimos decit celălalt; am să-i chib-căci și cu să-ți fie scur-streajă pînă ce-i răp-pe păgîni și oi spăla de rușine...” A făcut k precum a zis. A lăsa vovod să odihnească pat curat înfățat, iar a pomit în sat, colina pe la toți cei șapte feciori a ei. A vorbit ce-ștefăteare, iar el, lăd-de-o parte somn și vînt, s-a cu repozit pe alți voinici din sat și la oierii de pe munte le-a strigat: „Îsățiți în grijă bacuții și ve cu noi, să facem scut vovodului nostru!” Cînd trezît Ștefan cel Mare, fapt de ziua, și a că-către ograda casei, ce-cotii că i-a fost dat să vadă? Cîteva zeci de oi-nici inarmăți, care cu ghiogae, care cu sulii, ori cu arcuți, fortoleau de ici colo și strigau cit îi tinea gura: „Măria Ta, sintem ai tăi! Sintem ga-ta să murim toți, pentru Tara Moldovei!”

— Și chiar au murit? — scîncește un plod, cu inimi înfricată.

Moș Bogdan tace. Lăsa să se scurgă ceva vreme, apoi cînd socotește că s-a jucat îndestul cu spa-ma copiilor, răspunde:

— Se vede treaba că Dumnezeu n-a vroit ca făcătii ceștia să piară de iataganu păgînului. După ce-a lovit în coastă pe vrăjmași și l-a alungat din țară, Ștefan Vodă s-a în-poat pe locurile cește cu toți făcătii vîntoșii, și a zis celor șapte feciori ai Tudorei: „Luți cei șapte munte care vă stau în fa-ță și stăpînii-i din neam în neam, fără vre-un a-mestec și tulburare din partea cuiva”. Iar fecio-rii au sărutat mîna vovodului și au făcut după cum le-a poroncit: s-au dus pe cei șapte munte, iar pe plaiurile lor au fă-cut sate, care le poartă și astăzi numele: Bodea a făcut Bodești, Bîrsan a făcut Bîrsești, Nistor a făcut Nistorești. De cel-ălalt patru feciori ai Tudorei, moș Bogdan nu mai pomenește, fie că îi uitase demult, fie că vroia să dea priloj plozilor, să-și frămînte singuri mîntea. Copiii stiau însă de lații bătrîni că mai jos, în țîntul Vrancei, de-aspura Dumbrăvei, se aflau Pau-lești și Spulberu și Văsuții ce se trăgeau tot după numele voinicilor...

Mîntirea copiilor era însă mare, că Ștefan Vodă nu se oprise în acea noapte în sat la ei, la Ciuruc. Dor moș Bogdan avea leac și pentru a lor obîdă. De aceea le vorbea des-pre un alt vovod, a-cesta din Tara Romă-nească, pre numele lui Matei Basarab, care a urcat într-o bună zi pînă sus în muntii Sovelei, lînd drept drumul Susiței. — A trecut, dragii moșului, chiar pe dinaintea porții voastre, povesteste moș Bogdan. Căuta vovodul un loc pe care să înalte o mănăstire, ca să împă-case cu Vasile Lupu și își juraseră să nu mai verse sîngele mîntenilor și mol-dovenilor pentru dumsăni-rea lor, ci să dupte laol-tău împotriva dusmanilor din afară. Răzeșii se cam codeau să vînză din pămînturile lor, dar de-au văzut pe strămoșul vovodu Lăsa, că dă dîntul său, atunci s-au îmbulțit și cu danile lor vovodul Tării Românești călînd la dărnica răzeshilor, le-a grăit așa: „Oameni bun-i, fie că dărnica voastră să se reverse ca o boate pes-te cele două țări ale nos-tre. Fie ca moldovean și muntean să nu-și mai ver-se sîngele înfrîntîndu-se frate pe frate, ci mai bine unul împună să poată face față cu vrednicie dusmanului ce voeste să ne cîntropescă. De-acia zic vouă iubii moldoveni, că mănăstirea ce voi înăl-ța la muntii Sovelei, eu Matei din spîta Soveabi-lor munte, să fie sorocî-tă împăcării dintre doi frați care soarta apîgă-i-a despărțit, iar călugării ce vor slujii în altarul celei mănăstiri, să înclî-te rugă de despărțirea, vre-melnică să se dove-dească”.

Mos Bogdan sfîrșește povestirea:

— Așa se făcu, dragii moșului, cea mănăstire a Sovelei, în care eu în copilărie am fost înclînt; iar întru tîrziu am părăsit-o...

CINTECE ȘI FOCURI

TUDOR ȘOIMARU

„CINTECE ȘI FOCURI” — romanul la care lucrează în prezent scriitorul Tudor Șoimaru — își desfășoară acțiunea în Moldova veacului trecut, surprinzînd luptele dure de țărani și de spiritele luminate de pe atunci pentru îmbunătățirea soartei poporului și pentru unirea principatelor române. Din partea întâi a romanului publicăm în care facem cunoștință cu Ion Roată și cu tatăl său, Costandin.

D e-a abă-gia asupra gîi, iar sate s-a jalea ca o negură. Costandin nu mă-ninca, nici n-avea bea. Să strachina cărechiu în țeta lui fără el s-o vadă, iar ochii l'întesc oară ceva, depă țare, tîncolo de fereast oar, o iocană dulce gur el știută. Re de razeș coplăru, t de griji, dîncolo de tîl Mare, pe unde ele să se verse Susiței, unde pe si umbroase și plin de răcoare se auziat mîntorî cîntînd, iar atîncă, copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cîntă de cucu-ruzi ori de gîta de perje. „Dar așa hem noi fă-cuți — se rădă în gînd Costandin căntă — să nu ne pleacă oare vorbe din vechiu cit atunci cînd sint pe ăra înimii noastre”. Își mîzice tot-odată, că nici n-ăstă-sea, Măriuca, nu grăde vorbe desparte. Răzeșii din Cîmpuri, nu are zît au-vîl decit cînci și de fîiță și citeva site ș fasole. Cit să poji ie, cu ele din iarnă, să iai apuci, tu și ai tîi, el dîntii zvon de primăvăr, cele bucate, a trebutu ș, ia cu împurum cîțiva galbeni, dar asta n-o spusese nîmănu, nici mă-car Măriuca...

pușor la biserică, și tot n-am putea hrăni toamea oamenilor. Că toamea lor e mare cit beacul casei, pe cînd slăminele din pod le numărăm pe degete.

Copiii cei mici ascultă tăcuți la vorba părinților, doar cel mai răsdrit, lonică, a îndrăznit să lăce pe istelui:

— Mămuca a grăit drept, tăiule. Săracului de-i dat un rac, el tot sărac rămîne.

Costandin îl repede cu hainie:

— Tu să-ți vezi de treburile tale, băete!

E înția oară că vor-bește cit de aspru cu lonică. Copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cîntă de cucu-ruzi ori de gîta de perje. „Dar așa hem noi fă-cuți — se rădă în gînd Costandin căntă — să nu ne pleacă oare vorbe din vechiu cit atunci cînd sint pe ăra înimii noastre”. Își mîzice tot-odată, că nici n-ăstă-sea, Măriuca, nu grăde vorbe desparte. Răzeșii din Cîmpuri, nu are zît au-vîl decit cînci și de fîiță și citeva site ș fasole. Cit să poji ie, cu ele din iarnă, să iai apuci, tu și ai tîi, el dîntii zvon de primăvăr, cele bucate, a trebutu ș, ia cu împurum cîțiva galbeni, dar asta n-o spusese nîmănu, nici mă-car Măriuca...

chiar de-ar fi jînduit și el la un pahar, două, în tovrășia altor țărani, tot n-ar fi intrat în crîșma lui Bor-tezatu, cu toate că acesta îl țîmbir mereu și îi păsua pe omenii pînă la strînsul recoltei, ori pînă-și încasau plata pen-tru cărușia ce-o făceau cu dobitoacele lor lui Asanache Dan. El însă știa, că pe toată valea Susiței, la Rotilești ori la Roșculești sau la Valea Babeli, crîșmele erau aie boerului, cu toate că crîșmarul era altul, iar Costandin nu ținea ca ba-nul lui muncit să meargă tot în punga lui Asanache. De cînd venise la Cîmpuri, după moartea socrului său, pe toată va-lea Cremeretului, pînă dîncolo de Soveja și hăt departe, satele vîciuu doar de isprăvile lui Asanache Dan și-ale slugilor sale. Pe bieții creștini ce-i cărau cheresleaua la sche-lă Galăților îi fura de sub ochi cînd era la plată, iar toamna cînd ridicau bu-catele de pe cîmp slugile boerului potriveau așa ca pîpușoi să nu rămîniă țăr-anului, să aibă și ei peste iarnă ce să dea do-bitocelor. Dar toate as-tea ar fi fost nimica toată; mai auzise doară țîntul Vrancei și chiar cealaltă parte a Moldo-vei, de boierii asemeni ce-luia de la Cîmpuri. Dar de zece ani încoace se spurcase Asanache pe pămînturi răzășești și nu era sîretic ori pîcînă din care să nu tragă un foloș pentru a-și rotunji mo-șia. Odată, prefăcîndu-se că-și vînde pămînturile logofătului Baiș, boier mare și cu legături multe în Divanul Domness, Asanache trecu pe foaia de vînzare și locuri răzășești învecinate, ce nu au fost nicicînd ale sale. Ba cu venit slugii de la curte și cu tras cu plîngurile nolle hotare ale moșiei, împășîndînd cu bice pe cei depozedați, și ur-lînd cit îi ținea gura că-șine le va sta propăt, nici țîmna soarelui n-are s-o năi vază, că au poruncă de la marele logofăt să-l prînda, să-l lege și să-l svină în oarba ocnă. S-au împășiat răzeșii, care înclătu, cu sufletul înghel-at de spăimă, iar mai tîr-ziu, după ce s-au săfuit în-tre ei, au dat jalbă la Divanul înclit, arătînd picăru și cerînd să li se facă dreptate. Au găsit înțelegete răzeșii la ocol boier cîrturar Costache Cocheri, care a rînduit cu strănicie poruncă să se dea înapoi omenilor pămîntul. Dar ce putere avea un boier drept în acele vremi, cînd toate erau la bunul plac al răi-lor și strîcătorilor de le-

ge? Așa s-a făcut că Asanache Dan s-a pus împotriva anafordiei dom-neșii, s-a împășînit fără de frică pe nolle pămînturi și de-atunci, iată ș zece ani, îi poartă pe ră-zeși la leși cu judecăt și cu sorocae nesfîrșite. Așa se macina vremea răzeșilor din Cîmpuri, așa se tece și viața lui Costan-din Roată, cu termene, cu drumuri, cu jeluiri pe la cei mari și cu grija bani-lor de judecată.

F usese frumoasă copilăria lui Ion Roată, chiar și temile își deșer-tau sacul lor cu bucurii, nu ca astăzi cînd stă cu inima par-că înghețată și privește la zbenzuala trați-lor mai mici. Pe-atunci nopțile lungi și se păreau prea scurte, atît de multe povești se cereau în jurul său, iar de se în-tîmpla ca moș Bogdan Ciocînă să vină din Văsnui sau sărac și să se-abată pe la casa lor, atunci pe lonică îl apu-cuă chiar zorile acule-tînd și învîlînd. Că nu uită moș Bogdan să le atragă lucră-amînte, de fiecare dată cînd se por-nece povestind:

„Să vîrîți istea toate în cap, băieții moșului, și alte multe încă, pentru că omu n'empodobît cu știință e ca butucul cea-neoplii!”.

Auzise lonică de la pă-rînți că moș Bogdan, în tînerile sale, fusese fra-te cu omu n'empodobît cu știință e ca butucul cea-neoplii!”.

atunci cînd nimeni nu-l mai aștepta, se ploceoa cu bunăcuvință în fața Măriuca, și se ațeau în fața vetei, la locul o-bisnuit.

— De unde vii, moș Bogdan? — îl cerceta Costandin Roată.

— De unde să viu, dra-gu moșului. Vin de la frații noștri.

— Al fost la Neamț, la mănăstire? întreba Costandin.

— Nu de frații ce în-tru Domnul vin eu ac-um, ci de frații noștri de peste hotară — ră-spundea zîmbînd moș Bogdan.

Costandin căsca gura a mirare:

— De la rumînii de peste Milcov, zici domnia-ta?

— Chiar de la aceia! întărea moș Bogdan.

Se minuna și mai tare Costandin, că știa omul cu cită strănicie se ține paza pe Milcov și cit de greu se poate trece din-tr-o parte în alta. Fusese deseori la Focșani și vă-zuse rădăvne boierășii, ba chiar și căruțe de poștă, oprite în mijlocul țîrgului, neori căceauri întregi pînă veneau slugile oc-upaciului și cotrobăiau prin beceșele călătorilor ori în capra trăsătorilor să vadă de nu cumva sint ascunse haine, ori marfă, ori niscaiva bucate. Ve-neau și împiegații isprav-nicului, care cereau hîr-tiile călătorilor, apoi se făceau nevăzuți cu ele și rămneau bieții muntei în ardestarea lor, cu bu-zele de peste munte de la Borsca, în care cu covîl-tir, bătînd cu cîniele în niste buti și îmbînd pe curiosi: „apă de vin l'apă de vin l'adevărutul borviz pentru vin!”.

devărat. Într-o zi am fost pe la Dumitrești, că era bilciul în toi și țineam să vînd din cele iocane. Acela țîrg, dragii moșu-lui zice moș Bogdan frecîndu-și palmele. Se string acolo toate semîn-țiile lumii, și turci și muscali, și grecotei și bulgari; vin și moldoveni de-ai noștri și români de la țara Bîsei. Dudaie pă-mîntul de joacă și el pînă vîzduhul de acolo te strigotele vînzătorilor. Găsești acolo tot ce-ți cere inima, nu-mai bănuși să ai. Și co-se, și bricege, și curele de piele, și cojocae d'alea mîfoase; găsești și brieși și lăzi, zugrăvite cu flori și aduse tocmai din Bra-sov. Ba am văzut și altă minune: cîțiva țărani ve-niți de peste munte de la Borsca, în care cu covîl-tir, bătînd cu cîniele în niste buti și îmbînd pe curiosi: „apă de vin l'apă de vin l'adevărutul borviz pentru vin!”.

bat cum îl chiamă și mi-a răspuns: Dumitru Sin Scar-lat. Mai tîrziu însă, la crîșma la Dumitrești, la un pahar cu vin, o mărtu-risî că e moldovean, din neam boieresc și că se cheama cîțiva Dumitru Mîlcocul. Dar, cercetînd el starea graa a țăranelui din cele două țări suror, s-o hotărî să-și dăruiască viața nămurii lui, ostendînd întru întărutarea soartei cele crude.

Mi-era mai mare dra-gul să-l ascult, că vorbe-le lui erau parca unse cu miere, iar în ochii lui în-tunecați se întezăreau din cînd în cînd lumini de fulger, așa cum se în-tîmplă cu cerul înorat. Și chiboctea Dumitru Sin Scar-lat, făcîndușul, lingă bar-ba mea: „Ascultă de la mine moșule, chiar de n-oi apuca domnia-ta ziua aceia, dar cei mai tîneri tot au s-o vadă”.

— Care zi, făcătule? — Zăua în care țărantul moldovean și cela mun-tean au să se înfigă la horă, laolaltă, că n-are să mai fie între ei, să-i des-părță, nici boierii, nici rîul.

— Așa să fie, făcătule, am zis eu, că asta gin-dim și noi bătrîni și chiar bunii noștri ce zac în țîntirina cu gînd-o pe cînd sălășluiau pe acest pămînt.

— Și ai bătut din cea apă, moș Bogdane? ține să știe Costandin.

— Amu ce să zic — ră-spunde moșul. M-am cam codit cînd a fost la cum-părat. Că mi-am zis că e păcat să triam vinu și să-l fac băieșii cu o apă ce face hășci cînd o torni în ocnă. Alții au bătut însă și mi-au strigat: „nu e rău de fel, moșule, țîi mai spală cele măruntaie!”.

Mos Bogdan își urme-ză povestirea:

— Ioc așa, Costandin, am rătăcit eu peste cele sate mîntenesti în vara ce o-mi dău. Iar de aflau omenii că de fel de la țara Moldovei, se grăbea fîștecare să-mi aștearnă de dormit și să

de se abă-gia asupra gîi, iar sate s-a jalea ca o negură. Costandin nu mă-ninca, nici n-avea bea. Să strachina cărechiu în țeta lui fără el s-o vadă, iar ochii l'întesc oară ceva, depă țare, tîncolo de fereast oar, o iocană dulce gur el știută. Re de razeș coplăru, t de griji, dîncolo de tîl Mare, pe unde ele să se verse Susiței, unde pe si umbroase și plin de răcoare se auziat mîntorî cîntînd, iar atîncă, copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cîntă de cucu-ruzi ori de gîta de perje. „Dar așa hem noi fă-cuți — se rădă în gînd Costandin căntă — să nu ne pleacă oare vorbe din vechiu cit atunci cînd sint pe ăra înimii noastre”. Își mîzice tot-odată, că nici n-ăstă-sea, Măriuca, nu grăde vorbe desparte. Răzeșii din Cîmpuri, nu are zît au-vîl decit cînci și de fîiță și citeva site ș fasole. Cit să poji ie, cu ele din iarnă, să iai apuci, tu și ai tîi, el dîntii zvon de primăvăr, cele bucate, a trebutu ș, ia cu împurum cîțiva galbeni, dar asta n-o spusese nîmănu, nici mă-car Măriuca...

de se abă-gia asupra gîi, iar sate s-a jalea ca o negură. Costandin nu mă-ninca, nici n-avea bea. Să strachina cărechiu în țeta lui fără el s-o vadă, iar ochii l'întesc oară ceva, depă țare, tîncolo de fereast oar, o iocană dulce gur el știută. Re de razeș coplăru, t de griji, dîncolo de tîl Mare, pe unde ele să se verse Susiței, unde pe si umbroase și plin de răcoare se auziat mîntorî cîntînd, iar atîncă, copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cîntă de cucu-ruzi ori de gîta de perje. „Dar așa hem noi fă-cuți — se rădă în gînd Costandin căntă — să nu ne pleacă oare vorbe din vechiu cit atunci cînd sint pe ăra înimii noastre”. Își mîzice tot-odată, că nici n-ăstă-sea, Măriuca, nu grăde vorbe desparte. Răzeșii din Cîmpuri, nu are zît au-vîl decit cînci și de fîiță și citeva site ș fasole. Cit să poji ie, cu ele din iarnă, să iai apuci, tu și ai tîi, el dîntii zvon de primăvăr, cele bucate, a trebutu ș, ia cu împurum cîțiva galbeni, dar asta n-o spusese nîmănu, nici mă-car Măriuca...

de se abă-gia asupra gîi, iar sate s-a jalea ca o negură. Costandin nu mă-ninca, nici n-avea bea. Să strachina cărechiu în țeta lui fără el s-o vadă, iar ochii l'întesc oară ceva, depă țare, tîncolo de fereast oar, o iocană dulce gur el știută. Re de razeș coplăru, t de griji, dîncolo de tîl Mare, pe unde ele să se verse Susiței, unde pe si umbroase și plin de răcoare se auziat mîntorî cîntînd, iar atîncă, copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cîntă de cucu-ruzi ori de gîta de perje. „Dar așa hem noi fă-cuți — se rădă în gînd Costandin căntă — să nu ne pleacă oare vorbe din vechiu cit atunci cînd sint pe ăra înimii noastre”. Își mîzice tot-odată, că nici n-ăstă-sea, Măriuca, nu grăde vorbe desparte. Răzeșii din Cîmpuri, nu are zît au-vîl decit cînci și de fîiță și citeva site ș fasole. Cit să poji ie, cu ele din iarnă, să iai apuci, tu și ai tîi, el dîntii zvon de primăvăr, cele bucate, a trebutu ș, ia cu împurum cîțiva galbeni, dar asta n-o spusese nîmănu, nici mă-car Măriuca...

de se abă-gia asupra gîi, iar sate s-a jalea ca o negură. Costandin nu mă-ninca, nici n-avea bea. Să strachina cărechiu în țeta lui fără el s-o vadă, iar ochii l'întesc oară ceva, depă țare, tîncolo de fereast oar, o iocană dulce gur el știută. Re de razeș coplăru, t de griji, dîncolo de tîl Mare, pe unde ele să se verse Susiței, unde pe si umbroase și plin de răcoare se auziat mîntorî cîntînd, iar atîncă, copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cîntă de cucu-ruzi ori de gîta de perje. „Dar așa hem noi fă-cuți — se rădă în gînd Costandin căntă — să nu ne pleacă oare vorbe din vechiu cit atunci cînd sint pe ăra înimii noastre”. Își mîzice tot-odată, că nici n-ăstă-sea, Măriuca, nu grăde vorbe desparte. Răzeșii din Cîmpuri, nu are zît au-vîl decit cînci și de fîiță și citeva site ș fasole. Cit să poji ie, cu ele din iarnă, să iai apuci, tu și ai tîi, el dîntii zvon de primăvăr, cele bucate, a trebutu ș, ia cu împurum cîțiva galbeni, dar asta n-o spusese nîmănu, nici mă-car Măriuca...

de se abă-gia asupra gîi, iar sate s-a jalea ca o negură. Costandin nu mă-ninca, nici n-avea bea. Să strachina cărechiu în țeta lui fără el s-o vadă, iar ochii l'întesc oară ceva, depă țare, tîncolo de fereast oar, o iocană dulce gur el știută. Re de razeș coplăru, t de griji, dîncolo de tîl Mare, pe unde ele să se verse Susiței, unde pe si umbroase și plin de răcoare se auziat mîntorî cîntînd, iar atîncă, copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cîntă de cucu-ruzi ori de gîta de perje. „Dar așa hem noi fă-cuți — se rădă în gînd Costandin căntă — să nu ne pleacă oare vorbe din vechiu cit atunci cînd sint pe ăra înimii noastre”. Își mîzice tot-odată, că nici n-ăstă-sea, Măriuca, nu grăde vorbe desparte. Răzeșii din Cîmpuri, nu are zît au-vîl decit cînci și de fîiță și citeva site ș fasole. Cit să poji ie, cu ele din iarnă, să iai apuci, tu și ai tîi, el dîntii zvon de primăvăr, cele bucate, a trebutu ș, ia cu împurum cîțiva galbeni, dar asta n-o spusese nîmănu, nici mă-car Măriuca...

de se abă-gia asupra gîi, iar sate s-a jalea ca o negură. Costandin nu mă-ninca, nici n-avea bea. Să strachina cărechiu în țeta lui fără el s-o vadă, iar ochii l'întesc oară ceva, depă țare, tîncolo de fereast oar, o iocană dulce gur el știută. Re de razeș coplăru, t de griji, dîncolo de tîl Mare, pe unde ele să se verse Susiței, unde pe si umbroase și plin de răcoare se auziat mîntorî cîntînd, iar atîncă, copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cîntă de cucu-ruzi ori de gîta de perje. „Dar așa hem noi fă-cuți — se rădă în gînd Costandin căntă — să nu ne pleacă oare vorbe din vechiu cit atunci cînd sint pe ăra înimii noastre”. Își mîzice tot-odată, că nici n-ăstă-sea, Măriuca, nu grăde vorbe desparte. Răzeșii din Cîmpuri, nu are zît au-vîl decit cînci și de fîiță și citeva site ș fasole. Cit să poji ie, cu ele din iarnă, să iai apuci, tu și ai tîi, el dîntii zvon de primăvăr, cele bucate, a trebutu ș, ia cu împurum cîțiva galbeni, dar asta n-o spusese nîmănu, nici mă-car Măriuca...

de se abă-gia asupra gîi, iar sate s-a jalea ca o negură. Costandin nu mă-ninca, nici n-avea bea. Să strachina cărechiu în țeta lui fără el s-o vadă, iar ochii l'întesc oară ceva, depă țare, tîncolo de fereast oar, o iocană dulce gur el știută. Re de razeș coplăru, t de griji, dîncolo de tîl Mare, pe unde ele să se verse Susiței, unde pe si umbroase și plin de răcoare se auziat mîntorî cîntînd, iar atîncă, copilul ridică pri-cări nedumerite căntă-tăca, pune limba la gî-nchină, se ridică de la pînă și pornește către pînă lingă care ceilăți de se buluciseră nerăb-înt. Costandin privește și a lor ca prin ceață, și a ușa dînspre tîncă s-a jîs, un sunet, ca un jîs, în iese de pe buzele ei. De ce fusesse aspru lonică n-a în-teseles nici. Copilul spusese ce zise și el de la omenii ări. Și, slavă Domnului, zicală și proverbe și pline satele de pe Susi, mai abitir decit de cî

Vizita in țara noastră a președintelui Comisiei pentru relații internaționale a C. C. al U.C.I.

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, între 18 și 21 ianuarie a fost o vizită în țara noastră...

cele două partide, a vizitat obiective economice și social-culturale din orașul București, regiunile Ploiești și Brașov.

În ziua de 21 ianuarie, tovarășul Mihai Dălea a oferit o masă în cinstea oaspetelui.

În aceeași zi, ambasadorul R.S.F. Iugoslaviei la București a oferit un cocktail la care au participat tovarășul Mihai Dălea și activiștii ai C.C. al P.C.R.

ÎMBUNĂTĂȚIREA SISTEMULUI DE VALORIFICARE A LEGUMELOR

Printr-o recentă Hotărâre a Consiliului de Miniștri au fost stabilite noi măsuri privind îmbunătățirea sistemului de valorificare a legumelor, cartofilor timpurii și de vară...

zute, se vor plăti producătorilor prime peste prețurile de contractare și achiziție. Organizațiile și întreprinderile contractante, se arată în hotărâre, vor prelua peste cantitățile prevăzute în contract...

Cooperativile agricole care încheie contracte beneficiază de credite pe termen lung pentru investiții și de credite pe termen scurt pentru producție, precum și de avansuri bănești, combustibili și energie termică...

Contractele privind livrarea de legume, cartofi timpurii și de seră încheiate anterior acestei Hotărâri sunt valabile până la expirarea lor, producătorii beneficiind de avantajele noii reglementări începând cu producția anului 1966.

ȘEDINȚA ACTIVULUI DE PARTID DIN ÎNTEPRINDERILE ȘI INSTITUȚIILE DE CONȘTRUCȚII DIN CAPITALĂ

În aula Facultății de Științe Juridice a avut loc vineri ședința activului de partid din întreprinderile și instituțiile de construcții ale Capitalei.

conștrucțiilor industriale și social-culturale, măsurile ce trebuie luate în scopul realizării în cele mai bune condiții a sarcinilor trasate în acest domeniu de Congresul al IX-lea al P.C.R.

Au participat Florian Dănilache, prim-secretar al Comitetului orașului București al P.C.R., Ion Cozma, președintele Sfatului popular al orașului București, Emanoil Florescu, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, reprezentanți ai unor ministere și organe centrale de stat cu activitate de construcții, proiectare și cercetare în acest domeniu...

Pe marginea referatului, participanții au dezbătut probleme privind organizarea muncii pe șantier, îmbunătățirea activității în proiectare, sarcinile institutelor de cercetări etc. Subliniind experiența pozitivă a organizațiilor de construcții și criticând aspectele negative care se mai manifestă în acest sector de muncă, vorbitorii au prezentat numeroase propuneri de îmbunătățire a activității de construcții.

Ion Iosefide, secretar al Comitetului orașului București al P.C.R., a prezentat un referat privind activitatea de cercetare, proiectare și execuție în domeniul

de construcții. (Agerpres)

Cronica zilei

SOSIEREA MINISTRULUI COMERTULUI EXTERIOR ȘI INTER-GERMAN AL R.D.G.

Vineri la ora 12 a sosit în Capitală Sölle Hirst, ministrul comerțului exterior și inter-german al R. D. Germaniei, care va semna acordul între guvernele Republicii Socialiste Române și Republicii Democratice Germane...

La vernisaj au luat cuvântul Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, și Joost B. Haverkamp van Rijsewijk, ministrul Olandei la București. Au fost prezenți oameni de cultură, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, membri ai corpului diplomatic. (Agerpres)

La sosire în Gara de Nord, oaspetele a fost întâmpinat de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, alți membri ai conducerii ministerului, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. De asemenea, erau prezenți Ewald Moldt, ambasadorul R. D. Germaniei la București, precum și Fritz Leucht, adjunct al ministrului comerțului exterior și intergerman, care a condus, din partea germană, tratativele de la București în vederea semnării Acordului.

Cu același prilej, ambasadorul R. D. Germaniei a oferit un cocktail.

La Casa de cultură a I.R.R.C.S. din Capitală s-a deschis vineri expoziția „Imagini din Olanda” în care sunt oglindite, prin intermediul a peste 100 de fotografii, aspecte din viața și realizările poporului olandez, frumusețile acestor țări, obiective industriale etc.

(Urmare din pag. 1) menelone planificate de referen în funcțiune a obiectivelor. Referen du-se la ciugulă, șlef de șantier, IONEL CEAGULIȚĂ, șef de șantier, a arătat: „Au fost cazuri când n-am cunoscut din vreme ce anume obiective trebuie să executăm. Diferite proiecte ne-au venit anapoda, nu în ordinea succesiunii lucrărilor. Spre exemplu, pentru fabrica de acetilenă, proiectele de execuție a halei au sosit pe șantier înaintea celor pentru lucrările de instalații. Altfel, documentațiile tehnice nu au fost însoțite de grafice de execuție, de extrase de materiale și de utilaje; au fost nici chiar, ele nu au precizat concret nici tehnologia lucrărilor. Se înțelege că, în

Adunare publică consacrată comemorării a 25 de ani de la asasinarea lui Constantin David

Vineri după-amiază, în sala Teatrului C.C.S. din Capitală a avut loc o adunare publică, organizată de Comitetul orașului București al P.C.R. și Institutul de istorie a P.C.R., consacrată comemorării a 25 de ani de la asasinarea mișlească de către legionari a lui Constantin David, activist de seamă al Partidului Comunist Român.

Au luat parte tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., secretar al C.C. al P.C.R., Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., reprezentanți ai unor instituții centrale și organizații obștești, vechi militanți ai mișcării muncitorești, activiști de partid, membri ai familiei celui comemorat, muncitori din întreprinderile bucureștene, oameni de cultură din Capitală, ziaristi.

Despre lupta și activitatea desfășurată de Constantin David pentru libertatea poporului, împotriva terorii burghezo-mosierești, a vorbit Ion Turcu, membru suplent al C.C. al P.C.R.

Unul dintre acești eroi, de la căruia asasinare mișlească de către legionari se împlinesc zilele acestea două decenii și jumătate, este și Constantin David. Visurile și idealurile pentru care a luptat și s-a jertfit Constantin David, ca și numeroși alți militanți revoluționari și patrioți, și-au găsit împlinirea în zilele noastre — a spus vorbitorul. Partidul Comunist Român dă o înaltă prețuire tradițiilor glorioase de luptă ale poporului nostru, militanților săi revoluționari, celor ce s-au jertfit eroic pentru cauza clasei muncitoare, veteranilor mișcării noastre revoluționare.

Cel mai înalt omagiu adus lui Constantin David și tuturor revoluționarilor care au contribuit prin jertfa lor la fâurirea României socialiste îl constituie înfăptuirea obiectivelor însușite de Congresul al IX-lea al P.C.R., pentru dezvoltarea multilaterală a patriei și ridicarea ei pe culmile tot mai înalte ale civilizației.

La fabrica de postav din Buhuși a început montarea a 50 de războaie automate, care vor contribui la creșterea producției de țesături de lână a fabricii cu peste 800 000 metri pătrați anual.

FAPTUL COTIDIAN

SIMPOZIOANE CONSACRATE UNIRII

Filiala din Cluj a Academiei Republicii Socialiste Române, împreună cu Universitatea „Babeș-Bolyai” a organizat vineri după-amiază, în sala mare a Casei universitarilor, simpozionul „107 ani de la Unirea Principatelor Române”. Cu același prilej au mai avut loc simpozionul la Muzeul de Istorie al orașului București, la Clubul uzinei „Vulcan”, la Depoul C.F.R. București-Triaș, la Posta Centrală, la Casa de cultură a raionului V. I. Lenin, la Întreprinderea cinematografică București și în alte locuri.

tuează colectivul de postav nr. 7 de 1 000 mc, unde se realizează cei mai înalți indici tehnico-economici: 1 420 kg de fontă pe mc de volum util.

Flora spontană și cultivată, diferite plante de seră formează obiectul unei expoziții curinzând peste 400 de tablouri, deschisă la Grădina botanică din Capitală.

La biblioteca regională din Constanța s-a deschis o expoziție de lucrări literare dedicate Unirii Principatelor Române și publicații periodice cuprinzând articole despre acest important act istoric.

Ieri Filarmonica de stat „Moldova” din Iași a susținut un concert extraordinar sub bagheta dirijorului polonez Janusz Ambroz care ne vizitează țara.

În cartierul Drumul Taberei din Capitală va intra în funcțiune încă în acest an un complex de servicii alcătuit dintr-o spălătorie cu autoservire, un centru pentru spălătul rapid al cămășilor și un centru de curățat chimic al îmbrăcăminții.

Muzeul satului din Capitală cunoaște în aceste zile o mare afleună de vizitatori. Aici, se face pregătirea în vederea deschiderii unei interesante expoziții pe tema „Satul românesc contemporan”.

În cadrul pregătirilor pentru sezonul de vară la stațiunea Tuznad-băi a fost terminată construirea unei cantine-restaurant cu o capacitate de peste 900 de locuri, iar la Borsec și Sovata se execută lucrări de reparatii la vile.

Ieri, Ansamblul de cintece și dansuri „Perișca” din Constanța a avut în turnei în țară cu nou spectacol „Haci la brâu”. Artiștii dobrogeni vor prezenta spectacolul în 70 de localități din regiunile Galați, Ploiești, Bucovina și Altele.

În portul Constanța au fost date parțial în folosință două antrepozite pentru depozitarea mărfurilor generale, cu o suprafață de 7 000 m. p.

Primul cuptor al fabricii de var de la Birsești cu o capacitate de 100 tone în 24 de ore a intrat în funcțiune.

„Trivale” și „Cumpăna”, se numesc cele două noi modele de mobilă intrate în producție de serie la C.I.L. Pitești, concepute în întreprindere.

Monumentalul palat în stil baroc din Oradea, restaurat în secolul al XVIII-lea, este în curs de restaurare.

Primele 35 de autocamioane „Carpați” și „Bucegi” livrate întreprinderii regionale transport-auto Brașov în cea de a doua decadă a lunii ianuarie, completează parcul auto al unităților din orașele regiunii.

Pe locul vechii stații C.F.R.-Brașov s-a deschis șantierul unui nou cartier de locuințe, care va avea în final aproape 4 000 de apartamente; 600 vor fi date în folosință încă în acest an.

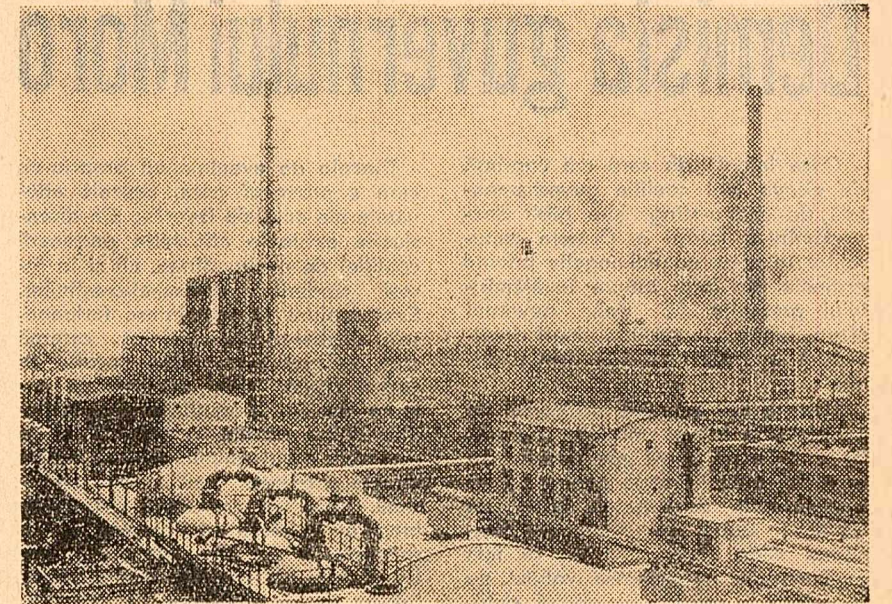
În trecere prin Ploiești, merită să vă opriți la noua ospălătură cu autoservire deschisă în centrul orașului. Pot servi masa zilnic peste 1 500 persoane. Ospătăria are și o secție „Gospodina”.

După 20 de zile de întrecere, fernaliștii hunedoreni au produs peste prevederile planului 3 500 tone de fontă. În fruntea întrecerii se situează

Astăzi în sala de festivități a Ministerului Industriei Alimentare din Calea Victoriei nr. 63-65 are loc un simpozion cu prilejul împlinirii a 25 de ani de activitate a Institutului de cercetări și proiectări piscicole.

Imagini din R. P. Bulgaria

ÎN RITMUL VIU AL CONȘTRUCȚIEI SOCIALISTE

Stara-Zagora. Uzina de îngrășăminte azotoase

1966... Fieele noului calendar se succed în ritmul neschimbat al scurgerii timpului. Fiecare dintre ele fecarează fapte și realizări care duc în ritmul viu al construcției socialiste, fapte și realizări cu care oamenii muncii din R. P. Bulgaria se mândresc, sporindu-le sentimentul de încredere în viitor, dorința de a obține noi succese.

Anul 1965 a ocupat un loc important în evoluția ascendentă a economiei și culturii țării. Ele prind viață, după cum relatează presa bulgară, prin activitatea asiduă a oamenilor muncii bulgari din uzine și fabrici, de pe șantiere și ogoare.

Dezvoltarea bazei energetice a țării este una din problemele cele mai importante care stau în atenția partidului comunist și a guvernului R. P. Bulgaria. Anul trecut, producția de energie electrică a fost de peste două ori mai mare decât cea de la sfârșitul planului cincinal precedent. Planul pentru 1966 prevede o producție de 11 600 milioane kWh energie electrică. În țară se vor construi în decursul acestui cincinal numeroase hidrocentrale și termocentrale, iar spre sfârșitul lui se prevede începerea construirii unei centrale atomice.

„Arta cercetării”

Odinioară, în 1939, în micile întreprinderi de prelucrare a metalului din Bulgaria lucrul în total vreo 6 000 de oameni. În prezent, în ramura construcțiilor de mașini sunt cuprinși 132 000 de muncitori. Planul pe 1966 prevede pentru această ramură industrială o creștere de peste 18 la sută față de 1965.

„Arta cercetării” este o artă în sine, o știință de sine stătătoare. În domeniul construcțiilor de mașini și al industriei electronice care funcționează în R. P. Bulgaria.

„Institutul de cercetări științifice în domeniul industriei electrotehnice din Sofia. Ora țării dar multe din fazele călătoriei cu 12 etaje mai sunt încă luminate. Munca e în toi. În fața lucrătorilor institutului nu stau sarcini ușoare. De aci primesc „cale liberă” noile produse ale uzinei „Vasil Kolarov” din Sofia, ale uzinelor de aparatărie electrotehnice din Plovdiv sau Lovaci și ale multor altor întreprinderi de înțreg cuprinsul Bulgariei.

Sarcina principală a institutului este de a crea noi utilaje și aparatură electrică. În ultimul timp aici

au fost realizate numeroase inovații care s-au aplicat în producție. Institutul numără aproape o mie de proiectanți, ingineri, desenatori. În rândul acestor talenți colectivi lucrează șapte laureați ai premiului „Dimitrov”. Citeva compara muncă de aici cu cea a creatorilor de valori artistice. Într-adevăr, ea poate fi numită o artă — „arta cercetării”.

La temperaturi înalte

O secție spațioasă și luminată. Într-un cazan fierb, fixat în podca, uriaz, „lava” : 150 000 tone de plumb topit. Temperatura oscilează între 300 și 400 grade. Un „polonic” de dimensiuni apreciabile scoate, din timp în timp, spuma argintie de pe suprafața lavei în fierbere. Pompe speciale transportă metalul într-un cazan care se încălzește bismutul și apoi îl trece într-un al treilea unde se face epurarea reziduurilor. Și iată că în cuburi se revarsă plumbul curat.

„Inima energetică” a unui oraș

Ca o vastă țesătură, rețelele pentru transportul energiei electrice traversează câmpii, pășesc peste pescuș, șerpuesc de-a lungul vălurilor și riurilor, ducând țevor de lumină și putere unităților industriale și localităților.

Un scurt popas la Ruse, orașul, care în anul pusei populare a cunoscut o dezvoltare continuă, te întâmpină cu străzi largi, clădiri impunătoare și cu zămbetul ospitalierilor săi locuitori. Întreprinderilor ridicate aci în anii pusei populare, li s-a adăugat, nu de mult, o termocentrală; lucrările de construcție au durat mai puțin de doi ani. În prezent, prima ei parte produce curent electric. Când va intra în funcțiune și cea de-a doua parte, termocentrala aceasta va fi una dintre cele mai puternice din țară.

La cuptoare, turbine, în laboratoare și în sala de comandă a termocentralei — această „inimă energetică” a orașului de pe malurile Dunării — lucrează aproape 300

Faptele de mai sus se petrec într-o secție a combinatului de metale nereferoase din Plovdiv, una din cele mai mari întreprinderi de acest gen din R. P. Bulgaria. Istoria lui își are începutul în anii pusei populare. Metalurgii de aici au o experiență de dată recentă, împiedică să obțină rezultate frumose în producție. În mod deosebit se remarcă schimbul „D”, un colectiv de muncitori sudat.

Toți membrii lui umcăză cursurile de ridicare a calificării profesionale. Alături de ei, și ceilalți metalurgii ai combinatului se străduiesc să dea o producție cât mai ridicată și de calitate superioară.

Conform sarcinilor prevăzute în planul pe anul în curs, în R. P. Bulgaria se va extinde prelucrarea metalelor nereferoase sub formă de semifabricate și produse finite.

Poporul bulgar a pășit în noul cincinal cu înalte, animat de hotărârea fermă de a munci cu și mai mult elan pentru înflorirea patriei sale socialiste. Eugen IONESCU

liniat faptul că pe șantierele de construcții rezultatele cercetării aplicative nu sînt încă suficiente de bine fructificate. Ei au propus să se studieze posibilitățile de creștere a contribuției institutelor de cercetări din construcții în rezolvarea unor probleme importante ale șantierelor, mai ales în domeniul promovării largi a metodelor moderne de execuție și a metodelor de organizare pe baze științifice a lucrărilor.

Participanții la discuții au făcut și alte propuneri valoroase pentru îmbunătățirea activității în sectorul construcțiilor. Redăm, pe scurt, câteva dintre ele:

- Pentru marile șantiere să se proiecteze și să se producă betoniere de mare capacitate (1 000 până la 2 000 l).
• Să se soluționeze, cu concursul institutelor de cercetare, deschiderea ochiurilor mobile la halele industriale de mare înălțime, probleme care în prezent este rezolvată din punct de vedere tehnic.
• Perioada de 90 de zile prevăzută pentru darea specificațiilor la anumite materiale, înscrise în documentațiile tehnice, ar trebui scurtată la 45 de zile.
• Pe lângă marile întreprin-

deri de construcții-montaj se înființează un nucleu sau o grupă de proiectare, care să rezolve operativ problemele ivite pe parcursul execuției.

Se simte nevoia simplificării documentelor de decontare a lucrărilor între constructori și beneficiari. În prezent ele sînt foarte complicate, din care cauză multe specialități, în loc să se ocupe de producție, își pierd mult timp cu întocmirea lor.

Cu și în izor, pe lângă marile întreprinderi de construcții-montaj se se înființează laboratoare de studii și cercetare aplicativă. Din cele relatate rezultă clar că de la proiectanți constructorii de pe șantierul Combinatului chimic din Craiova. Se cuvine ca propunerile și sugestiile făcute în acest domeniu, ca și cele care privesc alte laturi ale activității din sectorul construcțiilor, să fie analizate temeinic de proiectanți și Ministerul Industriei Chimice, în calitate de titular de investiții și pe baza lor să fie luate măsurile hotărârite și imediate care să sprijine eforturile constructorilor și muncitorilor în grăbirea ritmului lucrărilor și darea în funcțiune la termenele planificate a obiectivelor aflate în construcție.

Aplicarea rezultatelor cercetării științifice

În constituirea de pe șantierul combinatului chimic craiovean a fost dezbătută și o altă problemă importantă și anume: creșterea aportului cercetării științifice în construcții. Inginerii ILIE BĂIUȘ și ANDREI ESCHINAZIE au sub-

talizatori. Or, acest lucru putea fi evitat și evitat încă înainte ca proiectele să ajungă pe șantier.”

Asistență tehnică permanentă

În legătură cu proiectarea și-au spus cuvîntul și alți participanți la constituire. Ei au propus ca proiectanții să urmărească sistematic aplicarea proiectelor pe parcursul execuției lucrărilor de construcții-montaj, pînă la sfîrșitul tuturor parametrilor proiectați. Asigurarea în permanență a asistenței tehnice din partea proiectanților — are o deosebită importanță în desfășurarea ritmică a lucrărilor. În practică, s-a dovedit că disponibilitatea de șantier sau notele de comandă mai mult încurcă lucrările, ele avînd rolul de a descoperi anumite omisiuni de proiectare și nicădecum de a sprijini eforturile constructorilor în grăbirea ritmului de execuție. O altă situație s-a petrecut la fabrica de urcă, unde, cu toate dispozițiile de șantier date de proiectanți, durata de montare a instalațiilor tehnologice a depășit cu mult termenle pre-

Ce așteaptă constructorii de la proiectanți?

toste această execuția lucrărilor înceată la execuția lucrărilor, am semiprotectate, ca să putem la punct ceea ce n-au făcut proiectanții. Se deosebește necesitatea ca proiectele puse la dispoziția șantierelor să fie complete, să cuprindă toate detaliile și, ceea ce e mai important, să fie prevăzute potrivit fluxului normal de execuție a construcției și montajului. Crede că ar trebui să se studieze mai temeinic și problema introducerii materialelor noi, avîndu-se în vedere nu numai latura economică, ci și durabilitatea lor în timp. De ce susțin aceasta? La fabrica de acetilenă de utilaje; au fost nevoiți să înlocuiască toate conductele din p.n.c. cu altele din oțel. Aceste lucruri se petrec acum și la fabrica de ca-

La tragera Loto din ziua zilei de 21 ianuarie 1966 au fost extrase din urnă următoarele numere: 64 24 57 13 66 8 40 22 63 49. Premii suplimentare: 1 23 77. Fond de premii: 918 694 lot,

Correspondență din Roma

Demisia guvernului Moro

Criza latentă de care era cuprinsă de câteva luni coaliția guvernamentală de centru-sfinge și gâști dez-

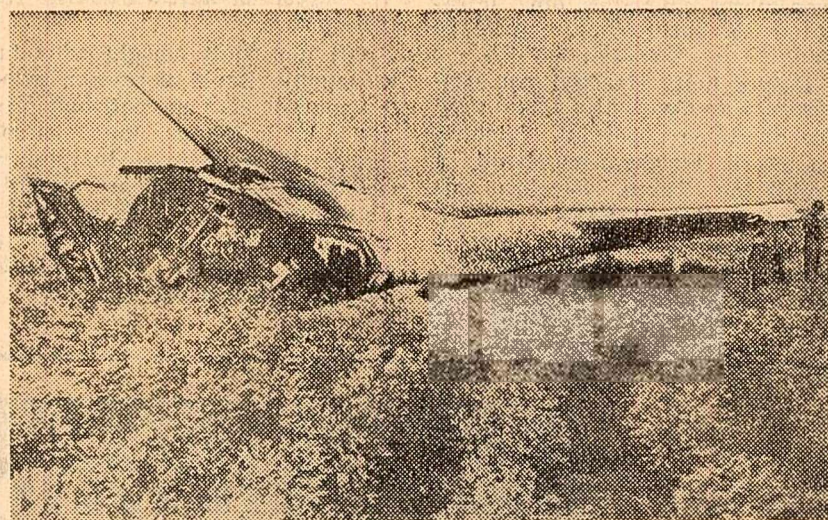
Agențiile de presă transmit:

DESCOPERIREA UNUI COMLOT ANTIGVERNAMENTAL LA TEHERAN • Complicații în cazul Ben Barka • Semnarea acordului comercial sovieto-japonez pe anii 1966-1970 • MĂSURI EXCEPȚIONALE LA SAIGON

Complotiști deferiți Tribunalului militar

TEHERAN. Agenția Reuter anunță că autoritățile iraniene au arestat 55 de persoane acuzate de a fi încercat să organizeze un complot armat împotriva guvernului.

În căutarea proiectilului atomic pierdut

1 000 de oameni, aparținând unităților militare americane și spaniole, au fost trimiși în sudul Spaniei pentru recuperarea unui din proiectilele atomice, aflate la bordul bombardierului american B-52 care s-a prăbușit în urma ciocnirii cu un alt avion.

VIETNAMUL DE SUD INSUCCESELE - SURSE DE DISENSIUNI

SAIGON 21 (Agerpres). — Insuccesele militare ale regimului de la Saigon continuă să constituie o sursă de disensiuni în rândul cadrelor de conducere ale armatei.

LAOS

Armata de eliberare controlează trei cincimi din teritoriu

KHANG KHAY 21 (Agerpres). — Generalul Khamtay Siphandone, comandantul suprem al Armatei de eliberare a poporului laotian, a emis la 20 ianuarie, cu prilejul împlinirii a 17 ani de la crearea armatei, un ordin de zi în care se arată că în cei 17 ani de existență aceasta s-a întărit considerabil.

Iarna în Europa

În Marea Britanie, din cauza frigului, mii de muncitori n-au putut să se deplaseze la locul de muncă, iar sute de persoane au fost spitalizate din cauza fracturilor lor sau luxațiilor suferite în urma căderilor pe gheață.

MANDATE DE ARESTARE INTERNAȚIONALE LANSATE ÎN „CAZUL BEN BARKA”

PARIS 21 (Agerpres). — Procurorul Republicii Franceze, Chavanon, a anunțat că judecătorul de instrucție Zollinger, care anchetează „cazul Ben Barka”, a lansat mandate de arestare internaționale împotriva generalului Oufkir, ministrului de interne în guvernul marocan.

unele sacrificii” — adică o mărire a impozitelor. Cotidianul vest-german „Die Welt” scrie că, finanțând „lunurile pentru Vietnam”, președintele Johnson nu va putea să evite „măsurile impozitelor și inflației”.

Santiago Carrillo despre situația politică din Spania

PRAGA 21. — Correspondentul Agerpres, Al. Liță, transmite: În cadrul unei conferințe de presă, organizată la clubul Uniunii ziaristilor din Praga, Santiago Carrillo, secretar general al P. C. din Spania, a înfățișat unele aspecte ale situației din țara sa, ale luptei oamenilor muncii conduși de partid împotriva dictaturii fasciste.

SPAAK: O CRIZĂ CARE AFECTEAZĂ EXISTENȚA PIETEI COMUNE

STRASBOURG 21 (Agerpres). — Joi, Parlamentul european de la Strasbourg (organ consultativ al C.E.E.) la care participă și cîteva miniștri de externe ai țărilor membre, a luat în discuție problema crizei comunității.

Sesiunea Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 21 — Correspondentul Agerpres, St. Deju, transmite: La 21 ianuarie, la Berlin a avut loc cea de-a 19-a sesiune a Camerei Populare a Republicii Democratice Germane.

Se extinde comerțul sovieto-japonez

MOSCOVA 21 (Agerpres). — Agenția TASS transmite că la 21 ianuarie, N. Patolicev, ministru comerțului exterior al U.R.S.S., și E. Shiina, ministru de externe al Japoniei, au semnat un acord comercial pe cinci ani (1966—1970), care prevede că volumul schimbului de mărfuri dintre cele două țări va atinge 2 miliarde 250 milioane dolari.

Moștenire incomodă

Începînd de joi, partidul liberal din Australia are un nou lider, iar coaliția guvernamentală liberal-agrariană un nou conducător: pe fostul ministru de finanțe, Harold Holt.

SUB CUPOLA CAPITOLIULUI ȘI ÎN AFARA LUI

Sesiunea Congresului S.U.A. „promite să fie lungă și agitată”. Cînd Associated Press făcea o asemenea apreciere, aula Capitolului era încă goală, dar agenția americană de știri înținea seama de faptul că dezbaterile vor fi dominate de spectrul războiului intervenționist dus în Vietnam și de consecințele acestuia asupra situației interne a S.U.A.

COMENTARIUL ZILEI

litare și intrarea lor în luptă nu au făcut decât să asculte, și nu să abată voința de luptă a Vietconghului”. Acesta din urmă a reacționat la intensificarea rolului american cu o consolidare continuă a forțelor sale și o intensificare generală a activității militare.

Complotiști deferiți Tribunalului militar

TEHERAN. Agenția Reuter anunță că autoritățile iraniene au arestat 55 de persoane acuzate de a fi încercat să organizeze un complot armat împotriva guvernului.

Iarna în Europa

În Marea Britanie, din cauza frigului, mii de muncitori n-au putut să se deplaseze la locul de muncă, iar sute de persoane au fost spitalizate din cauza fracturilor lor sau luxațiilor suferite în urma căderilor pe gheață.

Santiago Carrillo despre situația politică din Spania

PRAGA 21. — Correspondentul Agerpres, Al. Liță, transmite: În cadrul unei conferințe de presă, organizată la clubul Uniunii ziaristilor din Praga, Santiago Carrillo, secretar general al P. C. din Spania, a înfățișat unele aspecte ale situației din țara sa, ale luptei oamenilor muncii conduși de partid împotriva dictaturii fasciste.